

Rozeznávám

Richard Müller

Máš tucty známých, ale kdo tě zná?
Máš vlastní píseň, kdo však ví jak zní?
Máš pocit, že jsi zakutálená,
jak drobná mince pod rohožkou dní.

R: Já však rozeznávám, zvuk chůze, co se odráží
od výloh hlučných pasáží, tvou samotu, tvé závaží.
Já vždy rozeznávám, tvé boky když jdeš ulicí,
tvé vlasy mezi pšenicí, tvou vůni mezi tisíci.
Já vždy rozeznávám, hravě rozeznávám

Máš pravdu, ale kdo ti za ni dá?
Máš hlavu plnou utajených snů.
Máš podezření, že jsi vlastně zbytečná,
jak malá piha skrytá pohledům.

R: Já však rozeznávám ...
Já vždy rozeznávám, hravě rozeznávám

Máš svoje léta, právě jako já,
máš načase jít už vlastním barvám vstříc.
Lásko, jsi, nejsi neviditelná,
já věřím, že ti budu moci říct.

R: Já vždy rozeznávám, tvé boky když jdeš ulicí,
tvé vlasy mezi pšenicí, tvou vůni mezi tisíci.
Já tě rozeznávám, jak vlčí máky v osení,
jak ostrov mezi dlážděním, tvá grácie se nemění.
Já tu rozeznávám...